

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 21. An est contra justitiam prodere alterius secretum suæ
fideicommissum, & obligatio resarciendi damnum inde secutum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

item possidentis. Nam 1. hoc non est verum, nisi quando in ceteris par est causa possidentis, & non possidentis; nam regulæ juris parem causam exigunt ad meliorem conditionem possidentis. 2. Creditor possidet jus exigendi, & accipiendi solutionem debiti sui, quo jure spoliari non debet in dubio. Nec refert, quod debitor pecuniam solvendam possideat: nam dubium non versatur circa ipsam pecuniam, cujus sit, sed circa Jus exigendi debitum, an adhuc sit, cum autem Jus illud certò extiterit, & non constet de ejus extinctione, creditor possidet durationem Juris illius. Ita De Lugo, Sanchez, &c.

Q. 21. *An est contra Justitiam prodere alterius secretum suæ fidei commissum, & obligatio resarciendi damnum inde secutum?*

Resp. Aff. Est commun. Quia quilibet habet Jus, ne ejus secreta detegantur; estque mortale, si arcanum sit gravis momenti, vel inde grave damnum proximi, aut discordiæ sequi possit unde illud Eccli. 27. *Qui denudat arcanum amici, fidem perdit... denudare amici mysteria desperatio est anime infelicis.*

Quare non licet arcanum etiam à privato creditum sine ejus consensu alteri aperire etiam ex præcepto superioris, nisi aliâ viâ cognitum sit, *quia servare fidem est de jure naturali*, ait S. Thom. q. 70. a. 1. ad 2. nihil autem potest præcipi, nec fieri contra id, quod est de jure naturali.

Excipe

Excipe nisi secreti revelatio necessaria sit ad impediendum grave damnum injustum spirituale, vel temporale tertii, vel communitatis à tali homine inferendum, aut continuandum, tunc enim non expectato præcepto superioris teneris secretum tibi creditum revelare iis, quorum interest, non nominatâ personâ nisi hoc necessarium sit ad malum impediendum. *Ita commun.* Quia charitas obligat ad impediendum damnum commune, & privatum innocentis etiam cum damno nocentis: nam bonum publicum, vel Jus nocentis, ad cuius defensionem revelatur secretum, prævalet juri, quod nocens habebat ad illud secretum, & ejus damno.

Hinc teneris patefacere eos, qui prava dogmata occultè spargunt, vel aliquid moluntur contra patriam, vel vitam, famam, bona alicuius privati, modò id extra confessionem noveris. Idque quamvis jurasses te non revelaturum. Nam juramentum illud, utpote contra obligationem naturalem charitatis invalidum est, & illicitum.

Item juxta multos non teneris secretum justè cognitum cum certo periculo vitæ tuæ, vel gravissimi damni occultare, nisi sit ex confessione notum, vel secretum principis, aut Reip. vel nisi eius revelatio vergeret in grave Reip. seu communitatis malum, vel promissis cum tanto damno servaturum, quia seclusis his casibus, & cæteris paribus habes Jus tibi potius

potius consulendi, quàm alteri privato, qui non est in hoc rationabiliter invitus: nec censuris voluisse te obligare, cum tanto onere ad illud servandum.

Not. Is, cui alter injustè aperuit secretum tertii, tenetur illud non detegere. Quia illa cognitio derivata est à prima manifestatione sub secreto data, & ulterior illa manifestatio cederet in injuriam alterius, qui secretum commisit, essetque extensio, ac ampliatio injuriæ factæ à primo iniquo proditore.

Q. 22. An obligatio restituendi bona externa, & resarciendi damna in illis injustè illata à defuncto, transit ad heredes etiam extraneos?

Resp. Aff. Constat 1. ex c. ult. de sepult. & c. 9. de usur. & c. 5. de raptor. ibi: *heredes ejus moneas, & compellas, ut his, quibus ille per incendium, vel alio modo damna contra Justitiam irrogaverat, juxta facultates suas, condignè satisfaciant.* 2. Quia onus restituendi bona est affixum bonis defuncti, qui eo ipso censebatur jam totum id habere minus in suis bonis, quòd teneretur illud in conscientia solvere: ac proinde onus illud transit ad eorum possessorem. 2. Hæres substituitur in locum defuncti, eumque repræsenterat quoad bona, jura, ac debita realia; & sicut succedit in bona, ac jura, item in onera, ac debita realia defuncti,